Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2075/2005 НА КОМИСИЯТА**

от 5 декември 2005 година

относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (*Trichinella*) в месото

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 60)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1665/2006 на Комисията от 6 ноември 2006 година	L 320	46	18.11.2006 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 1245/2007 на Комисията от 24 октомври 2007 година	L 281	19	25.10.2007 г.
►**M3**	Регламент за изпълнение (ЕС) № 1109/2011 на Комисията от 3 ноември 2011 година	L 287	23	4.11.2011 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2075/2005 НА КОМИСИЯТА

от 5 декември 2005 година

относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (*Trichinella*) в месото

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската Общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека ([1]), и по-специално точки 9 и 10 от член 18 от него,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход ([2]), Регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, упражняван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за храненето и храните на животните и правилата за опазване здравето и благосъстоянието на животните ([3]) определят здравните правила и изисквания по отношение на храните от животински произход и изисквания официален контрол.

(2) В допълнение към тези правила, за трихинела следва да бъдат определени по-специфични изисквания. Месо от домашни прасета, диви свине, коне и други животински видове, може да бъде заразено с нематоди от рода *Trichinella*. Потреблението на месо, заразено с трихинела може да причини сериозно заболяване при хората. Следва да бъдат поставени мерки за предотвратяване заболяване при хората, причинено от потреблението на месо, заразено с трихинели.

(3) На 22 ноември 2006 г. Научният комитет по ветеринарните мерки, свързани с общественото здраве, прие становище относно трихинелоза, епидемиология, методи за откриване и производство на свине, свободни от трихинели. На 1 декември 2004 г., Научният форум по биологични опасности (Biohaz) към Европейския орган по безопасност на храните прие становище относно удобството и подробности на методите за замразяване за позволяване потреблението от хора на месо, заразено с трихинели или цистицерки. На 9 и 10 март 2005 г. Biohaz прие становище по оценка на риска на ревизирана инспекция на животни за клане в области с ниско преобладаване на трихинела.

([1]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206, поправен с ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 83.
([2]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55, поправен с ОВ L 226, 25.6.2004 г., стр. 22.
([3]) ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1, поправен с ОВ L 191, 28.5.2004 г., стр. 1.

▼B

(4) Директива на Съвета 77/96/ЕИО от 21 декември 1976 г. относно изследванията за трихинели (*trichinella spiralis*) при вноса от трети страни на прясно месо от домашни свине [1] беше отменена с Директива 2004/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно отмяна на някои директиви, отнасящи се до хигиената на храните и здравните условия при производството и пускане на пазара на някои продукти от животински произход, предназначени за консумация от човека, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО и 92/118/ЕИО на Съвета и на Решение 95/408/ЕО на Съвета [2].

(5) Различни лабораторни методи са одобрени за откриването на трихинела в прясно месо. Методът на магнитен разбъркващ уред за сборна проба се препоръчва като надежден метод за рутинна употреба. Размерът на пробата за анализ на паразити следва да бъде увеличен, ако пробата не може да бъде събрана на предпочитаните места и ако типът животно или животинският вид е с по-голям риск от заразяване. Трихинелоскопското изследване не открива некапсулирани видове трихинела, инфектиращи домашни и горски животни и хора и вече не е подходящо като метод за откриване за стандартна употреба. Трихинелоскопският метод следва да се използва само при изключителни обстоятелства за изследването на малък брой животни, заклани за седмица, при условие че са взети мерки от оператора от сектора на храните за преработка на месото по такъв начин, че то да е напълно безопасно за консумация. Въпреки това методът следва да бъде заменен от по-надежден метод за откриване в рамките на преходен период.

Други методи, като например серологични тестове, могат да бъдат полезни за целите на мониторинга, след като тестовете бъдат потвърдени от референтната лаборатория на Общността, веднага след като такава лаборатория бъде посочена от Комисията. Серологичните тестове не са подходящи за откриване на нахлуването на трихинели при отделни животни, предназначени за консумация от човека.

(6) Замразяването на месото при специфични условия може да убие всички съществуващи паразити, но някои видове трихинели при дивеч и коне са устойчиви на замразяването, извършено с използването на препоръчаното съчетание от температура и време.

(7) Стопанствата следва да бъдат официално признати от компетентния орган като свободни от трихинела при условие че са спазени определени условия. Прасета за угояване, идващи от такива стопанства, следва да бъдат изключени от проверката за трихинела. Категориите стопанства следва да бъдат официално признати от компетентния орган като свободни от трихинела при условие че са спазени определени условия. Такова признаване следва да намали броя на проверките по места, които се извършват от компетентния орган, но е възможно само в държави-членки с история на много слабо преобладаване на болестта.

[1] ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 67.
[2] ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 33, поправен с ОВ L 195, 2.6.2004 г., стр. 12.

▼B

(8) Редовен мониторинг на домашни прасета, диви свине, коне и лисици или на други животни индикатори, е важно средство за оценяване на промените в преобладаването на болестта. Резултатите от такъв мониторинг следва да бъдат съобщени в годишен доклад в съответствие с Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози ([1]).

(9) Регламент (ЕО) № 853/2004 не се прилага за дивеч или месо от дивеч, директно доставено на крайния потребител или до местно предприятие за търговия на дребно, което директно доставя на крайния потребител. Поради това приемането на национални мерки за намаляване риска от достигане на месо от диви свине, заразено с трихинели, до крайния потребител, следва да бъде отговорност на държавите-членки.

(10) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Определение

За целите на настоящия Регламент „Трихинелоза“ е всеки нематод, който принадлежи към вида на рода на Трихинелоза.

ГЛАВА II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПЕТЕНТНИТЕ ОРГАНИ И НА ОПЕРАТОРИТЕ В СЕКТОРА НА ХРАНИТЕ

Член 2

Вземане на проби от трупове

1. От трупове от домашни свине систематично се вземат проби в кланиците като част от следкланичен преглед.

От всеки труп се събира проба и пробата се изследва за трихинела в лаборатория, определена от компетентния орган, като се използва един от следните методи за откриване:

а) референтен метод на откриване, посочен в глава I на приложение I; или

б) еквивалентен метод за откриване, посочен в глава II на приложение I.

([1]) ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31.

▼B

2. До получаване на резултатите от изследването за трихинела и предвиждането на пълна проследяемост, операторът от сектор храни осигурява:

а) такива трупове да могат да бъдат разрязани на максимум шест части в кланица или в транжорна на същото помещение като кланицата (помещението).

б) чрез дерогация от буква а) и в следствие на одобрение от компетентния орган, такива трупове да могат да бъдат транжирани в транжорна, свързана с или отделена от кланицата, при условие че:

i) процедурата е под наблюдение на компетентния орган;

ii) труп или частите от него няма да бъдат изпратени до повече от една транжорна;

iii) транжорната е разположена в рамките на територията на държавата-членка; и

iv) в случай на положителен резултат, всички части ще бъдат обявени като неподходящи за консумация от човека.

3. От трупове на коне, диви свине и други видове животни, отглеждани във ферми, и диви животни, възприемчиви към заразяване с трихинели, системно се вземат проби в кланици или предприятия за обработка на дивеч, като част от следкланичен преглед.

Това вземане на проби не трябва да се извършва, когато компетентният орган, чрез оценка на риска, е установил, че рискът от заразяване с трихинела, особено в диви видове или видове, отглеждани във ферми, е незначителен.

Проба се събира от всеки труп и пробата се изследва в съответствие с приложение I и III в лаборатория, определена от компетентния орган.

Член 3

Дерогации

1. Чрез дерогация от член 2, параграф 1, месо от домашни свине, което е преминало замразяваща обработка в съответствие с приложение II под наблюдението на компетентния орган, се изключва от прегледа за трихинела.

2. Чрез дерогация от член 2, параграф 1, трупове и месо от домашни свине, които се отглеждат единствено за угояване и клане, се изключва от прегледа за трихинела, когато животните идват от:

а) стопанство или категория стопанства, които са били официално признати от компетентния орган като свободни от трихинела в съответствие с процедурата, посочена в глава II на приложение IV;

▼B

б) регион, в който рискът от трихинела при домашни свине е официално признат като незначителен след:

i) изпращане на съобщение за тази цел от засегнатата държава-членка, заедно с начален доклад, съдържащ информацията, посочена в глава II, Г на приложение IV, до Комисията и останалите държави-членки; и

ii) одобрение на региона като регион, който представлява незначителен риск за трихинела, в съответствие със следната процедура:

Останалите държави-членки имат три месеца от получаването на съобщението по (i) да изпратят писмени коментари до Комисията. Ако Комисията или държава-членка не повдигне възражения, регионът се признава като регион, представляващ незначителен риск за трихинела и домашни свине, идващи от този регион, се освобождават от изследването за трихинела по време на клане; Комисията публикува в интернет-страницата списъка на региони, признати като такива.

3. Когато компетентен орган изпълнява дерогацията, предвидена в параграф 2, засегнатата държава-членка предоставя годишен доклад на Комисията, съдържащ информацията по глава II, буква Г от приложение IV в съответствие с член 9, параграф 1 от Директива 2003/99/ЕО.

Когато държава-членка не успее да представи този годишен доклад или годишният доклад е незадоволителен за целите на настоящия член, дерогацията престава да бъде прилагана за тази държава-членка.

Член 4

Изследване за трихинела и прилагане на здравна маркировка

1. Трупове по член 2 или части от тях, с изключение на тези по член 2, параграф 2, буква б), не могат да напускат помещението, преди да се установи, че резултатът от изследването за трихинела е отрицателен.

По същия начин, други части от животното, предназначени за консумация от човека или за консумация от животни, които съдържат напречно набраздена мускулна тъкан, не могат да напускат помещенията, преди да се установи, че резултатът от изследването за трихинела е отрицателен.

2. Животински отпадъци и странични животински продукти, които не са предназначени за консумация от човека и не съдържат напречно набраздена мускулна тъкан, могат да напускат помещението, преди да са налице резултатите от изследването за трихинела.

Компетентният орган обаче може да изиска изследване за трихинела или да се извърши по-ранна обработката на странични животински продукти, преди да им се разреши да напуснат помещението.

▼M1

3. Когато в кланицата има процедура, предназначена да осигури нито една част от изследваните трупове да не напуска помещенията, докато не бъде получен отрицателен резултат от изследването за трихинела, и процедурата е формално одобрена от компетентната институция или когато се прилага изключението, предвидено в член 2, параграф 2, буква б), то здравната маркировка, предвидена в член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 854/2004, може да бъде нанасяна, преди резултатите от изследването за трихинела да са налични.

▼B

Член 5

Обучение

Компетентният орган осигурява, целият персонал, който е включен в изследването на проби за установяване на трихинела, да е подходящо обучен и участва в:

а) програма за контрол на качеството на тестовете, използвани за установяване на трихинела; и

б) редовна оценка на тестването, водене на записи и процедури за анализ, използвани в лабораторията.

Член 6

Методи за откриване

1. Методите на откриване, посочени в глава I и II на приложение I, се използват за изследване на проби, както е посочено в член 2:

а) когато те представят основания за съмнение за заразяване с трихинела; или

б) когато проби от същото стопанство са били преди това установени като положителни при използване на трихинелоскопския метод съгласно член 16, параграф 1.

2. Всички положителни проби се изпращат до националната референтна лаборатория или референтната лаборатория на Общността за определяне на включените видове трихинела.

Член 7

Планове за извънредни ситуации

Компетентните органи на държавите-членки подготвят план за извънредни ситуации до 31 декември 2006 г., очертаващ всички действия, които трябва да се предприемат когато пробите по член 2 и 16 са положително тествани за трихинела. Планът включва подробности, които покриват:

а) проследяване на заразения труп (трупове) и части от него, съдържащ мускулна тъкан;

б) мерки за действие с заразения труп (трупове) и части от него;

в) проучване на източника на заразяване и всякакво разпространение сред дивите животни;

▼B

г) всякакви мерки, които трябва да се вземат на ниво търговия на дребно и потребители;

д) мерки, които трябва да се вземат там, където заразеният труп не може да бъде идентифициран в кланицата;

е) установяване на включените видове трихинела.

Член 8

Официално признаване на свободни от трихинела стопанства

Компетентният орган може официално да признае стопанства или категории стопанства за свободни от трихинела, когато отговарят на следните изисквания:

а) в случай на стопанства, изискванията, определени в глава I и глава II, букви А, Б и Г от приложение IV;

б) в случай на категории стопанства, изискванията определени в глава II, букви В и Г от приложение IV;

Член 9

Задължение за информиране от страна на операторите от сектор храни

Операторите от сектор храни на стопанства, признати за свободни от трихинела, информират компетентния орган за всяко изискване, както е определено в глава I и глава II, буква Б от приложение IV, което повече не се изпълнява, или за всяка друга промяна, която би могла да промени статута на стопанствата като свободни от трихинела.

Член 10

Проверка на стопанства, свободни от трихинела

Компетентният орган осигурява, периодично да се извършват проверки на стопанства, признати като свободни от трихинела.

Честотата на проверките е на база на риска, като се отчита историята и преобладаването на болестта, предишни установявания, географския район, местната възприемчива дива среда, животновъдните практики, ветеринарното наблюдение и съгласието на фермерите.

Компетентният орган осигурява, всички разплодни свине и нерези, идващи от стопанства, свободни от трихинела, да бъдат изследвани в съответствие с член 2, параграф 1.

Член 11

Мониторингови програми

Компетентният орган изпълнява мониторингова програма, покриваща домашни свине, коне и други животински видове, възприемчиви към трихинела, които идват от стопанства или категории стопанства, признати за свободни от трихинела или от региони, където рискът от трихинела при домашни свине е признат за незначителен, с цел да се потвърди, че животните са действително свободни от трихинела.

▼B

Честотата на тестването, броят на животните, които се изследват и планът за вземане на проби, са определени в мониторинговата програма. Във връзка с това пробите от месо се събират и изследват за наличие на паразити на трихинела в съответствие с глава I или II от приложение I.

Мониторинговата програма може да включва серологични методи като допълнително средство, след като даден подходящ тест е потвърден от референтната лаборатория на Общността.

Член 12

Оттегляне на официалното признаване за стопанствата, свободни от трихинела или региони с незначителен риск

1. Когато домашни свине или други животински видове, податливи на заразяване с трихинела, от стопанство, официално признато за свободно трихинела, дадат положителен тест за трихинелоза, компетентният орган незабавно:

а) оттегля официалното признаване на стопанството като свободно от трихинела;

б) изследва всички домашни свине по време на клане в съответствие с член 2, параграф 1 и извършва серологичен тест на всички животни, съмнителни за трихинела в стопанството, след като даден подходящ тест бъде потвърден от референтната лаборатория на Общността.

в) проследява и изследва всички разплодни животни, които пристигат в стопанството и, доколкото е възможно, всички, които са напуснали стопанството най-малко през последните шест месеца преди положителните резултати; във връзка с това, проби от месо се събират и изследват за наличие на паразити на трихинела, като се използват методите за откриване по глава I и II от приложение I; серологичен тест може да бъде използван, след като даден подходящ тест е потвърден от референтната лаборатория на Общността;

г) доколкото е приложимо, проучва разпространението на паразити в резултат от разпределението на месо от домашни свине, заклани в периода преди положителния резултат;

д) информира Комисията и останалите държави-членки;

е) инициира епидемиологично проучване за изясняване на причината за разпространението;

ж) увеличава честотата на тестването и обхвата на мониторинговата програма, предвидена в член 11;

з) взема необходими мерки там, където заразен труп не може да бъде идентифициран в кланицата, включително чрез:

i) увеличаване размера на всяка проба месо, събрана за изследването на съмнителен труп; или

ii) обявяване на труповете за неподходящи за консумация от човека; и

▼B

iii) вземане на подходящи мерки за обезвреждането на съмнителни трупове или части от тях и на тези с положителен резултат от теста.

2. Компетентният орган оттегля официалното признаване на стопанства или категории стопанства като свободни от трихинела, когато:

i) някое от изискванията, определени в глава I или II от приложение IV вече не се изпълнява;

ii) серологични резултати или лабораторни данни в резултат на вземането на проби от заклани свине показват, че стопанството или категории стопанства вече не могат да бъдат считани за свободни от трихинела.

3. Когато информацията от мониторинговата програма или мониторинговата програма за дивите животни показва, че един регион вече не може да бъде считан за регион, в който рискът за трихинела при домашни свине е признат за незначителен, Комисията заличава региона от списъка и информира останалите държави-членки.

4. След оттеглянето на признаването стопанствата могат да бъдат признати за официално свободни от трихинела отново, след като идентифицираните проблеми бъдат разрешени и изискванията, определени в глава II, буква А на приложение IV, бъдат изпълнени така че да удовлетворят компетентния орган.

ГЛАВА III

ВНОС

Член 13

Здравни изисквания при внос

Месо от животински видове, което може да е носител на трихинела, съдържащо напречно набраздена мускулатура и идващо от трета страна, може да бъде внасяно в Общността само ако е било изследвано за трихинела в тази трета страна преди износ.

Такова изследване се извършва в съответствие с член 2 върху целия труп или при невъзможност, на всяка половинка кланичен труп, четвъртинка, част или разфасовка от него.

Член 14

Дерогации от член 13

1. Месо от домашни свине може да бъде внасяно, без да е преминало изследването по член 13, при условие че идва от стопанство в трета страна, която е била призната от Общността като официално свободна от трихинела в съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 854/2004 на базата на молба от компетентния орган на тази страна, придружена от доклад до Комисията, предоставящ доказателства, че са спазени изискванията, посочени в глава I на приложение IV.

2. Месо от домашни свине може да бъде внасяно, без да е преминало изследването по член 13, при условие че е преминало през замразяване в съответствие с приложение II, извършено под наблюдението на компетентния орган в третата страна.

▼B

Член 15

Документи

Здравният сертификат, придружаващ вноса на месо съгласно член 13, се потвърждава със заявление от официалния ветеринарен лекар в смисъл, че:

а) месото е било изследвано в третата страна на произход в съответствие с член 13; или

б) месото отговаря на изискванията, посочени в член 14, параграф 1 или 2.

Този документ придружава месото в оригинал, освен ако не е разрешено изключение в съответствие с член 14, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 854/2004.

ГЛАВА IV

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Преходни разпоредби

1. Държавите-членки мога да разрешат трихиноскопския метод, посочен в глава III на приложение I, да бъде използван за домашни свине и диви свине в изключителни случаи до 31 декември 2009 г., когато:

а) е необходимо единичните трупове съгласно член 2 да бъдат изследвани индивидуално в предприятие, което коли не повече от 15 домашни свине на ден или 75 домашни свине на седмица, или подготвя за предлагане не повече от 10 диви свине на ден; и

б) методите за откриване, посочени в глава I и II на приложение I, не са достъпни.

2. Когато се използва трихиноскопският метод, компетентният орган осигурява:

а) месото да бъде маркирано със здравна марка, която е видимо различна от здравната марка по член 5, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 853/2004, и месото да бъде доставено директно до крайния потребител или до предприятия за търговия на дребно, които директно доставят до крайния потребител; и

б) месото не се използва за производството на продукти, при което производственият процес не убива трихинела.

Член 17

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 20-тия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2006 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Методи за откриване

ГЛАВА I

РЕФЕРЕНТЕН МЕТОД ЗА ОТКРИВАНЕ

Метод на смилане на сборна проба с магнитна бъркалка

1. *Съоръжения и реактиви (реагенти)*

а) Нож или ножица и разкъсващи пинцети за разфасоване на образци /*от мускулни късове*)

б) табличка, разграфена на 50 кутийки, всяко от които може да поеме приблизително проби от 2 g месо, или друг инструменти, даващи еквивалентни гаранции по отношение на проследимостта на пробите.

в) смесител със заострено режещо острие. Когато пробите са по-големи от 3 g, трябва да се използва мелачка за месо с отвори от 2 до 4 mm или ножици. В случая на замразено месо или език (след отстраняване на повърхностния слой, който не може да се усвоява), е необходима мелачка за месо и размера на проби ще трябва да бъде увеличен значително.

г) магнитна бъркалка с термостатично контролирана нагряваща се плоча и бъркалки за разбъркване с тефлоново покритие, приблизително 5 cm дълги;

д) конусовидни стъклени делителни фунии, с капацитет от най-малко 2 литра, за предпочитане снабдени с тефлонови обезопасяващи запушалки

е) стойки, пръстени и стягащи скоби

ж) сита, с размер на отворите на мрежата 180 микрона, с външен диаметър 11 cm, с мрежа от неръждаема стомана

з) фунии, с вътрешен диаметър не по-малък от 12 cm, за поддържане на ситата

и) стъклена колба с капацитет 3 литра

й) стъклени мерителн цилиндри, с капацитет 50 до 100 ml, или центрофужни епруветки

к) трихинелоскоп с хоризонтална плоча или стереомикроскоп, светлинен източник с подетапно излъчване с регулируем интензитет

л) няколко петриеви панички с диаметър 9 cm (за използване със стереомикроскоп), разграфени от долната страна с остър инструмент на кутийки 10 × 10 mm за изследване;

м) легенче за броене на ларви (за използване при трихинелоскоп), направено от акрилни плочки, с 3 mm дебелина както следва:

i) дъното на легенчето са бъде 180 × 40 mm, разграфено на кутийки

ii) страните да са 230 × 20 mm

iii) краят трябва да бъде 40 × 20 mm. Дъното и краищата трябва да се вмъкват между страните, като по този начин от двете страни се образуват две малки дръжки; горната част на дъното се повдига 7—9 мм от основата на рамката, образувана от страните и краищата; частите се фиксират с лепило, подходящо за материала;

▼B

н) алуминиево фолио

о) 25 % солна киселина

▼M2

п) пепсин с активност 1:10 000 NF (US National Formulary), съответстваща на 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) и на 2 000 FIP (Fédération internationale de pharmacie) или стабилизиран течен пепсин с минимум 660 единици на Европейската фармакопея/ml

▼B

р) чешмяна вода, загрята до 46 до 48 °C;

с) везни с точност най-малко 0,1 g;

т) няколко кофи с капацитет от 10 до 15 литра, за събиране на останалия храносмилателен сок;

у) пипети с различни размери (1, 10 и 25 ml) и държатели на пипети;

ф) термометър с точност до 0,5 °C с обхват от 1 до 100 °C;

х) сифон за чешмяна вода.

2. *Събиране на образци и количество, което да бъде смляно*

а) в случая на цели кланични трупове от домашни свине, проба за изследване, тежаща най-малко 1 g трябва да се вземе от основата на диафрагмата при прехода към мускулестата част. Специални пинцети за трихината могат да бъдат използвани, при условие че може да бъде гарантирана точност между 1,00 и 1,15 g.

В случай на разплодни свине и нерези, по-голяма проба тежаща най-малко 2 g трябва да бъде взета от основата на диафрагмата при прехода към мускулестата част.

При отсъствие на диафрагмени стволове, проби за изследване с двоен размер на 2 g (или 4 g в случай на разплодни свине и нерези) трябва да бъдат вземани от ребрената част или от гръдната част на диафрагмата, или от челюстния мускул, езика или стомашните мускули.

б) За разфасовки от месо, проба, тежаща най-малко 5 g от набразден мускул, съдържащ малко мазнина, трябва да бъде взета, по възможност, близо до кости или сухожилия. Проба от същия размер трябва да бъде взета от месо, което не е предназначено за готвене изцяло или за подлагане на други видове след-кланични обработки.

в) За замразени проби от набраздена мускулна тъкан се взема за анализ проба, тежаща най-малко 5 g.

Теглото на месните проби за изследване се отнася към пробата от месо, което не съдържа мазнини и фасции. Специално внимание трябва да се обърне, когато се събират мускулни проби от езика с цел да се избегне замърсяване на повърхностните слоеве на езика, които са несмилаеми и могат да попречат на разчитането на седимента.

3. *Процедура*

I. Попълват се групите (100 g проби наведнъж)

а) 16 ± 0,5 ml солна киселина се добавя към 3 литрова стъклена колба, съдържаща 2,0 литра чешмяна вода, предварително загрята до 46—48 °C; бъркалката се слага в стъклената колба и тя се поставя на предварително затоплена плоча и разбъркването започва.

▼M2

б) добавят се 10 ± 0,2 g пепсин или 30 ± 0,5 ml течен пепсин.

▼B

в) 100 g проби, събрани в съответствие с точка 2, се смилат в миксера.

г) Смляното месо се прехвърля към 3-литровата стъклена колба, съдържаща водата, пепсина и солната киселина.

д) Мелещият уред на смесителя се потапя повторно в изкуствения стомашен сок в стъклената колба и смесителната купа се изплаква с малко количество изкуствен стомашен сок, за да се отстрани всякакво останало месо.

е) Стъклената колба се покрива с алуминиево фолио.

ж) Магнитната бъркалка трябва да бъде настроена така че да поддържа постоянна температура от 44 до 46 °C по време на процеса. По време на разбъркването изкуствения стомашен сок трябва да се върти с достатъчно висока скорост, така че да създаде дълбок водовъртеж без разплискване на течността.

з) Стомашният сок се бърка, докато частиците месо изчезнат (приблизително 30 минути). Тогава бъркалката се изключва и изкуствения стомашен сок се изсипва през сито във фуния за утаяване. По-дълго време за смилане може да бъде необходимо (не надвишаващо 60 минути) при преработката на определени видове месо (език, дивечово месо и др.).

и) Процесът на смилане се счита за задоволителен, ако не повече от 5 % от началното тегло на пробата остане върху ситото.

й) Разрешено е изкуственият стомашен сок да престои във фунията 30 минути.

к) След 30 минути проба от 40 ml стомашен сок се пресипва бързо в измервателния цилиндър или центрофужната епруветка.

л) Изкуственият стомашен сок и други течни отпадъци се съхраняват в кофа до завършване отчитане на резултатите.

м) 40 ml проба се оставя да стои за 10 минути. 30 ml от плаващата повърхност след това се отстранява внимателно чрез засмукване за да се отстранят горните слоеве и да остане един обем от не повече от 10 ml.

н) Оставащата 10 ml проба от утайката се излива в легенче за броене на ларви или петриева паничка.

о) Цилиндърът или центрофужната епруветка се изплакват с не повече от 10 ml чешмяна вода, която трябва са се добави към пробата в легенчето за броене на ларви или петриевата паничка. След това пробата се изследва чрез трихинелоскоп или стерео микроскоп при 15 до 20 пъти увеличение. Визуализиране, като се използват други техники, е разрешено, при условие че изследването на положителни контролни проби е показало че дава равен или по-добър резултат от традиционните методи на визуализация. При всички случаи на съмнителни области или паразитоподобни форми трябва да се използва по-голямо увеличение — от 60 до 100 пъти.

п) Храносмилателни части трябва да бъдат изследвани веднага щом са готови. При никакви обстоятелства не би следвало изследване да бъде отложено до следващия ден.

▼B

Когато пробите не се изследват в рамките на 30 минути от приготвянето, с тях се постъпва, както следва. Последната проба от около 40 ml се изсипва в мерителен цилиндър и се оставя да престои за 10 минути. След това 30 ml от плаващата течност на повърхността се отстранява, като се оставя обем от 10 ml. Този обем се долива до 40 ml с чешмяна вода. След по-нататъшен период на утаяване от 10 минути, 30 ml от плаващата на повърхността течност се изтегля чрез засмукване, като се оставя обем от не повече от 10 ml за изследване в петриева паничка или легенче за броене на ларви Измервателният цилиндър се измива с не повече от 10 ml чешмяна вода и тези смивки се добавят към пробата в петриевата паничка или в легенчето за броене на ларви за изследване.

Ако се установи, че утайката е неясна при изследване, пробата се изсипва в мерителен цилиндър и допълва до 40 ml с чешмяна вода и тогава горната процедура се повтаря. Процедурата може да бъде повторена 2 до 4 пъти докато течността е достатъчно ясна за надеждно отчитане.

II. Групи от по-малко от 100 g

Където е необходимо, до 15 g могат да бъдат добавени към обща група от 100 g и изследвани заедно с тези проби в съответствие с параграф 3, точка I. Повече от 15 g трябва да бъдат изследвани като отделна група. За групи до 50 g, изкуственият стомашен сок и компонентите могат да бъдат редуцирани до 1 литър вода, 8 ml солна киселина и 5 g пепсин.

III. Положителни или съмнителни резултати

Когато изследване на сборна проба даде положителен или несигурен резултат, една следваща проба от 20 g се взема от всяко прасе в съответствие с 2, буква а). 20 g проби от пет прасета се групират и изследват, като се използва методът, описан по-горе. По този начин проби от 20 групи от пет прасета ще бъдат изследвани.

Когато е открита трихинела в сборна проба от пет прасета, се събират допълнителни 20 g проби от индивидуалните прасета в групата и всяка се изследва отделно, като се използва методът, описан по-горе.

Паразитни проби се съхраняват в 90 % етилов алкохол за консервиране и идентификация на равнище видове на референтната лаборатория на Общността или национална референтна лаборатория.

След събиране на паразити, положителните течности (изкуствен стомашен сок, супернатант, смивки и пр.) се обеззаразяват чрез нагряване най-малко до 60 °C.

ГЛАВА II

ЕКВИВАЛЕНТНИ МЕТОДИ

A. **Метод на механично смилане на сборна проба/техника на седиментация**

1. *Апаратура и реактиви*

а) нож или ножица за разфасоване на проби за изследвания

б) таблички, разграфени на 50 кутийки, всяка от които може да побира проби от приблизително 2 g месо, или други съоръжения, даващи еквивалентни гаранции по отношение проследяемост на пробите

▼B

в) месомелачка или електрически смесител

г) лабораторен хомогенизатор термомодел 3 500

д) пластмасови торби, подходящи за хомогенизатора

е) конични стъклени разделителни фунии, с капацитет от най-малко 2 литра, за предпочитане снабдени с тефлонови предпазни запушалки

ж) стойки, пръстени и затягащи скоби

з) сита, с размер на мрежа 180 микрона, с външен диаметър 11 cm, с мрежа от неръждаема стомана или отпадъчна мрежа

и) Фунии, вътрешен диаметър не по-малък от 12 cm, за поддържане на ситата

й) 100 ml стъклени мерителни цилиндри

к) термометър с точност до 0,5 °C с обхват от 1 до 100 °C

л) вибратор, напр. електрическа бръсначка с отстранена глава

м) реле, което ще се включва и изключва на интервали от една минута

н) трихинелоскоп с хоризонтална табла или стереомикроскоп, светлинен източник с подетапно излъчване с регулируем интензитет

о) ваничка за броене на ларви и петриеви панички с диаметър 9 cm като в глава I, параграф 1, букви л) и м)

п) 17,5 % солна киселина

▼M2

р) пепсин с активност: 1:10 000 NF (US National Formulary), съответстваща на 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) и на 2 000 FIP (Fédération internationale de pharmacie) или стабилизиран течен пепсин с минимум 660 единици на Европейската фармакопея/ml

▼B

с) 10-литрови кофи за отпадъци, които да бъдат използувани за обеззаразяване на апаратура, напр. с формол, и за останалия изкуствен стомашен сок, когато пробата за изследване е с положителен резултат

т) везни с точност до 0,1 g.

2. *Събиране на проби за изследвания и количества, които да бъдат смлени*

Както е предвидено в глава I, параграф 2.

3. *Процедура*

I. Смилане

Смилане на проби от месо в мелачка предварително ще подобри качеството на смилане. Ако се използва електрически смесител, смесителят трябва да работи три или четири пъти за приблизително една секунда всеки път.

II. Процедура на смилане

Тази процедура може да включва пълни групи (100 g проби наведнъж) или групи от по-малко от 100 g.

а) Пълни групи (100 проби наведнъж)

i) Хомогенизаторът 3 500 е снабден с двойна пластмасова торба и температурният контрол е установен на 40 до 41 °C.

ii) Литър и половина вода, предварително загрята до 40—41 °C, се изсипва във вътрешната пластмасова торба.

▼B

iii) Към водата в хомогенизатора се добавят 25 ml от 17,5 % солна киселина

iv) Прибавят се 100 проби, тежащи приблизително 1 g всяка (при 25—30 °C), взети от всяка индивидуална проба, в съответствие с 2.

▼M2

v) Накрая се прибавят 6 g пепсин или 18 ml течен пепсин. Този ред трябва да бъде следван стриктно, за да се избегне разграждането на пепсина.

▼B

vi) След това се пуска хомогенизаторът да хомогенизира съдържанието на торбата за 25 минути.

vii) Пластмасовата торба се отстранява от хомогенизатора и храносмилателната течност се филтрира през ситото в 3-литрова стъклена колба.

viii) Пластмасовата торба се измива с приблизително 100 ml вода, която след това се използва за изплакване на ситото и след това се прибавя към филтрата в стъкленицата.

ix) До 15 индивидуални проби могат да бъдат прибавяни към обща група от 100 проби и могат да бъдат изследвани заедно с тези проби.

б) По-малки групи (по-малко от 100 проби)

i) Хомогенизаторът 3 500 е снабден с двойна пластмасова торба и температурният контрол е установен на 40 до 41 °C.

ii) Изкуствен стомашен сок се приготвя чрез смесване на около един литър и половина вода и 25 ml 17,5 % солна киселина. Добавят се 6 g пепсин и се смесват при температура от 40—41 °C. Този ред трябва да бъде следван стриктно, за да се избегне разграждането на пепсина.

iii) От изкуствения стомашен сок се измерва един обем, съответстващ на 15 ml на грам от мостра (напр. за 30 проби изискваният обем е 30 × 15 ml = 450 ml), и се прехвърля във вътрешната от двете пластмасова торби, заедно с пробите от месо, тежащи приблизително 1 g (при 25—30 °C), взети от всяка индивидуална проба в съответствие с 2.

iv) Вода с температура приблизително 41 °C се изсипва във външната торба, за да се допълни общ обем на двете торби от един литър и половина. Хомогенизаторът след това се пуска да хомогенизира съдържанието на торбата в продължение на 25 минути.

v) Пластмасовата торба се отстранява от хомогенизатора и изкуственият стомашен сок се филтрира през ситото в 3 литровата стъклена колба.

vi) Пластмасовата торба се измива с приблизително 100 ml вода (от 25 до 30 °C), която след това се използва за изплакване на ситото и последно се прибавя към филтрата в стъкленицата.

III. Възстановяване на ларвите чрез седиментация

— Прибавя се лед (300 до 400 g ледени парченца, или натрошен лед) към стомашния сок, за да допълни неговия обем до около 2 литра. Изкуственият стомашен сок след това се бърка, докато ледът се разтопи. В случай на по-малки групи (виж II, буква б), количеството лед трябва да бъде съответно редуцирано.

— Охладеният изкуствен стомашен сок се прехвърля в 2-литрова фуния за сепариране, съоръжена с вибратор.

▼B

— Процесът на утаяване протича за 30 минути, по време на които фунията за утаяване вибрира с прекъсване, т.е. една минута вибрация последвана от едноминутна пауза.

— След 30 минути 60 ml проба от утайката се пресипват в 100 ml мерителен цилиндър (фунията се изплаква с разтвор от миещ препарат след употреба).

— Оставя се 60 ml проба да остане да престои най-малко 10 минути, след което повърхностния слой се изтегля чрез засмукване, докато остане обем от 15 ml, който да бъде изследван за наличие на ларви.

— За засмукване може да бъде използвана спринцовка за еднократна употреба, оборудвана с пластмасова тръба. Дължината на тръбата трябва да бъде такава, че 15 ml от нея остават в мерителния цилиндър, когато фланците на спринцовката опрат на ръба на цилиндъра.

— Оставащите 15 ml се изливат във ваничка за броене на ларви или две петриеви панички и се изследва, като се използва трихинелоскоп или стереомикроскоп.

— Мерителният цилиндър се измива с 5 до 10 ml чешмяна вода и смивките се добавят към пробата.

— Смлените проби се изследват веднага след приготвянето им. При никакви обстоятелства не се отлага изследване за следващия ден.

Когато смлените проби дават неясен резултат или не са изследвани в рамките на 30 минути от тяхното приготвяне, те трябва да бъдат пречистени, както следва:

— крайната проба от 60 ml се изсипва в мерителен цилиндър и се оставя да престои 10 минути; 45 ml от повърхностния слой се отстранява чрез засмукване и останалите 15 ml се допълват с чешмяна вода до 45 ml;

— след последващ период на престой от 10 минути, 30 ml от повърхностния слой се отстраняват чрез засмукване и останалите 15 ml се изсипват в петриева паничка или във ваничка за броене на ларви за изследване.

— мерителният цилиндър се измива с 10 ml чешмяна вода и смивките се добавят към пробата в петриевата паничка или ваничка за изследване на ларви.

IV. Положителни или съмнителни резултати

Когато резултатите са положителни или съмнителни, се прилагат разпоредбите, установени в глава I, параграф 3, точка III.

Б. **Метод на изследване чрез механично смилане на обща проба/ филтърна техника на изолиране**

1. *Съоръжения и реактиви*

Както е предвидено в глава II, А, 1.

Допълнително оборудване:

а) 1-литрова гелманова фуния, оборудвана с държач на филтъра (диаметър 45 mm);

б) филтрови дискове, състоящи се от кръгла мрежа от неръждаема стомана с отвори от 35 микрона (диаметър на диска: 45 mm), два гумени обръча с дебелина 1 mm (с външен диаметър 45 mm, вътрешен диаметър 38 mm), кръглата мрежа е поставена между двата гумени пръстена и се залепва към тях, като се използва двукомпонентно лепило, подходящо за двата материала;

▼B

в) ерленмайерова колба, с капацитет от 3 литра, снабдена със странична тръба за засмукване;

г) филтърна помпа;

д) пластмасови торби, с капацитет най-малко 80 ml;

е) оборудване за запечатване на пластмасовите торби;

ж) ренилаза с активност 1:150 000 единици на грам

2. *Събиране на проби за изследвания*

Както е предвидено в глава I, параграф 2.

3. *Процедура*

I. Смилане

Смилането на проби от месо в месомелачка предварително ще подобри качеството им. Ако се използва електрически смесител, смесителят работи три или четири пъти за приблизително една секунда всеки път.

II. Процедура за смилане

Тази процедура може да включва пълни групи (100 g проби наведнъж) или групи от по-малко от 100 g.

а) Пълни групи (100 проби наведнъж)

Виж глава II, A, параграф 3, точка II, буква а).

б) По-малки групи (по-малко от 100 проби)

Виж глава II, A, параграф 3, точка II, буква б).

III. Изолиране на ларви чрез филтрация

а) Към течността за смилане се прибавя лед (300 до 400 g ледени парченца, или натрошен лед), за да допълни нейния обем до около 2 литра. В случай на по-малки групи, количеството лед трябва да бъде съответно редуцирано.

б) Храносмилателната течност се бърка, докато ледът се разтопи. Охладената храносмилателна течност се оставя да престои най-малко три минути, за да може навитата ларва да се освободи.

в) Гелмановата фуния, оборудвана с държач на филтъра и филтърен диск, се монтира на една ерленмайерова колба, свързана с филтърна помпа.

г) Смилателната течност се изсипва в гелманова фуния и се филтрира. Към края на филтрацията на смилателната течност се помага да премине през филтъра чрез засмукване с филтърна помпа. Засмукването трябва да се преустанови преди филтъра да изсъхне, т.е. когато от 2 до 5 ml от течността са останали във фунията.

д) След като веднъж цялата храносмилателната течност е била филтрирана, филтърният диск се отстранява и поставя в една пластмасова торба с капацитет от 80 ml, заедно с 15 до 20 ml разтвор на ренилаза. Разтворът от ренилаза се приготвя чрез прибавяне на 2 g ренилаза към 100 ml чешмяна вода.

е) Пластмасовата торба се запечатва двойно и поставя между вътрешната и външната торба в хомогенизатора.

ж) Хомогенизаторът се оставя да работи в продължение на три минути, т.е. докато работи пълна или непълна група проби.

▼B

з) След три минути пластмасовата торба, снабдена с филтърен диск и разтвор на ренилаза, се отстранява от хомогенизатора и се отваря с ножица. Течното съдържание се изсипва във ваничката за броене на ларви или в петриева паничка. Торбата се измива с 5 - 10 ml вода, която след това се прибавя към ваничката за броене на ларви за изследване чрез трихинелоскоп или в петриевата паничка за изследване чрез стерео-микроскоп.

i) Смлените проби трябва да бъдат изследвани веднага след приготвянето им. При никакви обстоятелства изследването не бива са отлага до следващия ден.

Забележка: Филтриращите дискове не трябва никога да бъдат използувани, ако не са напълно чисти. Нечисти дискове не бива да се оставят да изсъхват. Филтърни дискове могат да бъдат почиствани чрез оставянето им в разтвор на ренилаза за една нощ. Преди употреба те се измиват в пресен разтвор от ренилаза, като се използва хомогенизаторът.

IV. Положителни и съмнителни резултати

Когато получения резултат е положителен или несигурен, се прилагат разпоредбите, определени в глава I, параграф 3, точка III.

B. **Изследване чрез автоматично смилане на сборни проби до 35 g**

1. *Съоръжения и реактиви*

а) нож или ножица за разрязване на проби за изследване

б) таблички, разграфени на 50 кутийки, всеки от които може да побира проби от приблизително 2 g месо, или други инструменти, даващи еквивалентни гаранции по отношение на проследяемост на пробите

в) миксер Трихоматик 35® с филтърна втулка

г) солна киселина с тегло 8,5 ± 0,5 %

д) прозрачни поликарбонатни мембранни филтри с диаметър 50 mm и размер на отворите 14 микрона

▼M3

е) пепсин с активност 1:10 000 NF (US national formulary), съответстваща на 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) и на 2 000 FIP (International Pharmaceutical Federation), или стабилизиран течен пепсин с минимум 660 единици на Европейската фармакопея/ml

▼B

ж) везна с точност до 0,1 g

з) пинцети с плосък край

и) определен брой микроскопски предметни стъкла със странична дължина от най-малко 5 cm или петриеви панички с размер най-малко 6 cm в диаметър, разграфени от вътрешната страна на 10 × 10 mm квадрати с остър инструмент

й) един (стерео-) микроскоп с предавана светлина (увеличение 15 до 60 пъти) или един трихинелоскоп с хоризонтална масичка

к) съд за събиране на отпадъчни течности

л) 10-литрови съдове, които да се използват за обеззаразяване на съоръженията, напр. с формол, и за обеззаразяване на останал изкуствен стомашен сок, когато изследваните проби са с положителен резултат

м) термометър с точност до 0,5 °C от 1 до 100 °C.

▼B

2. *Събиране на проби за изследвания*

Както е предвидено в глава I, параграф 2.

3. *Процедура*

I. Процедура на смилане

а) Поставя се миксерът с филтърната втулка, свързва се с тръбата за отпадъци и тръбата се поставя така че да се отцежда в кофата за отпадъци.

б) Когато миксерът бъде включен, загряването ще започне.

в) Преди да се направи това, дънната клапа, разположена под камерата за реакция трябва да бъде отворена и след това затворена.

г) Прибавят се до 35 проби, тежащи приблизително 1 g всяка (при 25 до 30 °C), взети от всяка една индивидуална проба в съответствие с точка 2. По-големите парчета сухожилия трябва да се отстранят, тъй като те могат да запушат мембранния филтър.

д) Сипва се вода до ръба на камерата за вода, свързана с миксера (приблизително 400 ml).

е) Изсипва се около 30 ml солна киселина (8,5 %) до ръба на по-малката свързана камера за течност.

ж) Поставя се мембранният филтър под грубия филтър в държача за филтър във филтърната втулка.

▼M2

з) Накрая се добавят 7 g пепсин или 21 ml течен пепсин. Този ред трябва да бъде следван стриктно, за да се избегне разграждането на пепсина.

▼B

и) Затварят се капаците на камерите за реакция и течности.

й) Избира се периодът за смилане. Кратък период на смилане (5 минути) трябва да се установи за прасетата на нормална кланична възраст и по-дълго време (8 минути) за други видове проби.

к) Когато стартовия бутон върху миксера е включен, процеса на смилане започва автоматично, следван от филтриране. След 10 до 13 минути процесът завършва и миксерът спира автоматично.

л) Отваря се капакът на камерата за реакция, след като проверите, че камерата е празна. Ако има пяна или изкуствен стомашен сок в камерата, процедурата се повтаря в съответствие с V.

II. Възстановяване на ларвите

а) Отстранява се филтърният държач и мембранният филтър се премества върху предметно стъкло или петриева паничка.

б) Мембранния филтър се изследва, като се използвай (стерео)микроскоп или трихинелоскоп.

III. Почистващо оборудване

а) Когато резултатът от изследването е положителен, камерата за реакция на миксера се напълва с кипяща вода до две трети от обема ѝ. В свързващата камера за течност се изсипва обикновена чешмяна вода, докато тя покрие по-ниския сензор. Извършва се автоматично почистване. Обеззаразява се филтър държачът и останалото използвано оборудване, напр. като се използва формол.

б) След като работата за деня е завършена, камерата за течност на миксера се напълва с вода и се прекарва през един стандартен цикъл.

▼B

IV. Използване на мембранни филтри

Всеки поликарбонатен мембранен филтър може да бъде използван не повече от пет пъти. Филтърът се обръща след всяко използване. В допълнение, филтърът трябва да се проверява след всяка употреба за наличие на повреди, които биха го направили неподходящ за по-нататъшно използване.

V. Метод, приложим, когато смилането е непълно и филтрирането не може да се извърши

След като веднъж миксерът е преминал през един автоматичен цикъл в съответствие с B, параграф 3, точка I, се отваря капакът на камерата за реакция и се проверява дали там има пяна или някаква остатъчна течност. Ако случаят е такъв, се процедира, както следва:

а) затваря се дънната клапа под камерата за реакция;

б) отстранява се държачът на филтъра и се премества мембранният филтър на предметното стъкло или петриевата паничка;

в) поставя се един нов мембранен филтър в държача на филтъра и се прикрепва държачът на филтъра;

г) камерата за течност на миксера се напълва с вода, докато долният сензор се покрие;

д) изпълнява се автоматичният процес на почистване;

е) след като цикълът за почистване е завършен, капакът на камерата за реакция се отваря и се проверява дали има остатъци от течност;

ж) ако камерата е празна, филтърният държач се отстранява и мембранният филтър на предметно стъкло или петриева паничка се премества с пинцети;

з) двата мембранни филтъра се изследват в съответствие с буква B, параграф 3, точка II. Ако филтрите не могат да се изследват, целият процес на смилане се повтаря с по-продължително време на смилане в съответствие с буква B, параграф 3, точка I.

VI. Положителни или съмнителни резултати

Когато резултатът от изследването е положителен или неясен, се прилагат разпоредбите определени в глава I, параграф 3, точка III.

▼M3

Г. **Метод на смилане на сборна проба с магнитна бъркалка/„филтърна техника на изолиране“ и откриване на ларви посредством тест за латекс-аглутинация.**

Този метод се счита за еквивалентен единствено за тестване на месо на домашни свине.

1. *Апаратура и реактиви*

а) нож или ножица и разкъсващи пинцети за разфасоване на проби за изследвания;

б) таблички, разграфени на 50 кутийки, всяка от които може да поеме приблизително проби от 2 g месо, или други инструменти, даващи еквивалентни гаранции по отношение на проследимостта на пробите;

в) смесител със заострено режещо острие. Когато пробите са по-големи от 3 g, трябва да се използва мелачка за месо с отвори от 2 до 4 mm или ножици. В случая на замразено месо или език (след отстраняване на повърхностния слой, който не може да се усвоява), е необходима мелачка за месо, а размерът на пробите ще трябва да бъде увеличен значително;

▼M3

г) магнитни бъркалки с термостатично контролирана нагряваща се плоча и бъркалки за разбъркване с тефлоново покритие, приблизително 5 cm дълги;

д) стъклени колби с капацитет 3 литра;

е) сита с размер на отворите на мрежата 180 микрона, с външен диаметър 11 cm, с мрежа от неръждаема стомана;

ж) стоманена апаратура за филтриране за мрежа с отвори 20 μm със стоманена фуния;

з) вакуумна помпа;

и) метални или пластмасови съдове с капацитет от 10 до 15 литра, за събиране на храносмилателния сок;

й) уред за разклащане с триизмерно действие;

к) алуминиево фолио;

л) 25 % солна киселина;

м) пепсин с активност 1:10 000 NF (US national formulary), съответстваща на 1:12 500 BP (British Pharmacopoeia) и на 2 000 FIP (International Pharmaceutical Federation), или стабилизиран течен пепсин с минимум 660 единици на Европейската фармакопея/ml;

н) чешмяна вода, загрята до 46—48 °C;

о) везни с точност до 0,1 g;

п) пипети с различен размер (1, 10 и 25 ml), микропипети, съответстващи на инструкциите на производителя на латекс-аглутинацията, и държатели на пипети;

р) филтри с найлонова мрежа с размер на отворите 20 микрона, чийто диаметър съответства на системата за филтриране;

с) пластмасови или стоманени пинцети с размер 10—15 cm;

т) конусовидни флакони с вместимост 15 ml;

у) чукало с тефлонов или стоманен конусовиден връх, който да пасва на конусовидните флакони;

ф) термометър в точност до 0,5 °C в диапазона 1—100 °C;

х) карти за латекс-аглутинация от комплекта антигенни тестове Trichin-L с код на одобрение EURLP_D_001/2011;

ц) буферен разтвор с консервант (разредител на пробата) от комплекта антигенни тестове Trichin-L с код на одобрение EURLP_D_001/2011;

ч) буферен разтвор с консервант (отрицателна контрола) от комплекта антигенни тестове Trichin-L с код на одобрение EURLP_D_001/2011;

ш) буферен разтвор с антигени *Trichinella* spiralis и консервант (положителна контрола) от комплекта антигенни тестове Trichin-L с код на одобрение EURLP_D_001/2011;

щ) буферен разтвор с полистиролови частици с покритие от антитела и с консервант (латексни зърна) от комплекта антигенни тестове Trichin-L с код на одобрение EURLP_D_001/2011;

аа) пръчки за еднократна употреба.

2. *Събиране на проби за изследвания*

Както е предвидено в глава I, точка 2.

▼M3

3. *Процедура*

I. За пълни групи (100 g проби наведнъж) трябва да се следва процедурата, посочена в глава I, точка 3, подточка I, букви а)—и). Освен това трябва да се спази следната процедура:

а) Филтърът с найлонова мрежа с размер на отворите 20 микрона се поставя на поставката за филтриране. Конусовидната стоманена фуния за филтриране се закрепва на поставката посредством системата за закрепване и върху фунията се поставя стоманеното сито с размер на отворите на мрежата 180 микрона. Вакуумната помпа се свързва с поставката за филтриране и с металния или пластмасовия съд, за да събира храносмилателния сок.

б) Прекратява се разбъркването и храносмилателният сок се излива във фунията за филтриране през ситото. Колбата се изплаква с 250 ml топла вода. Изплакващата течност трябва да се излее във филтриращата система, след като филтрирането на храносмилателния сок приключи успешно.

в) Филтриращата мембрана се взема с пинцетите, като се държи за някой от краищата. Филтриращата мембрана се сгъва най-малко на четири и се поставя в конусовиден флакон с вместимост 15 ml.

г) Филтриращата мембрана се натиква на дъното на конусовидния флакон с вместимост 15 ml с помощта на чукалото и се притиска силно с последователни постъпателни и възвратни движения с чукалото, което трябва да е разположено отвътре на сгънатата филтрираща мембрана в съответствие с инструкциите на производителя.

д) Разредителят на пробата се прибавя в конусовидния флакон с вместимост 15 ml с помощта на пипета, а филтриращата мембрана се превръща в еднородна маса посредством последователни постъпателни и възвратни движения на чукалото с ниска амплитуда, като се избягват резките движения, за да се ограничи разливането на течност, в съответствие с инструкциите на производителя.

е) Всяка проба, отрицателната контрола и положителната контрола се разпределят в различни полета на картата за аглутинация посредством пипети, в съответствие с инструкциите на производителя.

ж) Латексните зърна се прибавят към всяко поле на картата за аглутинация посредством пипета, в съответствие с инструкциите на производителя, без да се позволява те да влязат в контакт с пробата(ите) и контролите. След това латексните зърна във всяко поле се разбъркват внимателно с помощта на пръчките за еднократна употреба, докато хомогенната течност покрие цялото поле.

з) Картата за аглутинация се поставя на уреда за разклащане с триизмерно действие се разклаща в съответствие с инструкциите на производителя.

и) След изтичане на определеното по инструкциите на производителя време разклащането се прекратява, а картата за аглутинация се поставя върху равна повърхност и се отчита настъпилата реакция. При положителна проба трябва да се появят струпвания на зърна. При отрицателна проба суспензията остава хомогенна без струпвания на зърна.

й) Всички части на оборудването, които са били в контакт в месото, трябва внимателно да бъдат обеззаразени между отделните процедури чрез накисване за няколко секунди в топла вода (60—90 °C). Повърхности, на които остават остатъци от месо или неактивирани ларви, могат да бъдат почистени с помощта на чиста гъба и чешмяна вода. След приключване на процедурата могат да се добавят няколко капки миещ препарат, за да се отстранят мазнините по оборудването. След това всеки компонент трябва да се изплакне обилно няколко пъти, за да се отстранят всякакви следи от миещ препарат.

к) Чукалото трябва да се обеззаразява внимателно между отделните процедури чрез накисване за няколко секунди в

▼M3

най-малко 250 ml топла вода (60—90 °C). Остатъците от месо или неактивирани ларви, които е възможно да останат по неговата повърхност, трябва да бъдат отстранени с помощта на чиста гъба и чешмяна вода. След приключване на процедурата могат да се добавят няколко капки миещ препарат, за да се отстранят мазнините по чукалото. След това чукалото трябва да се изплакне обилно няколко пъти, за да се отстранят всякакви следи от миещ препарат.

II. Групи от по-малко от 100 g, както е предвидено в глава I, точка 3, подточка II

За групи от по-малко от 100 g трябва да се следва процедурата, посочена в глава I, точка 3, подточка II.

III. Положителни или съмнителни резултати

Когато изследване на сборна проба даде положителен или несигурен резултат за латекс-аглутинация, от всяко прасе се взема допълнителна проба от 20 g в съответствие с глава I, точка 2, буква а). Пробите от по 20 g от пет свине се групират и изследват по описания в подточка I метод. По този начин трябва да бъдат изследвани проби от 20 групи от по пет свине.

Ако от група от пет свине се получи резултат за положителна латекс-аглутинация, от отделните прасета в групата се събират още веднъж проби от по 20 g и всяка от тях се изследва отделно по описаните в глава I методи.

Паразитните проби трябва да се съхраняват в 90 % етилов алкохол за консервиране и идентификация на равнище видове в референтната лаборатория на Европейския съюз или национална референтна лаборатория.

След събиране на паразити положителните течности трябва да се обеззаразят чрез загряване до най-малко 60 °C.

▼B

ГЛАВА III

ТРИХИНЕЛОСКОПСКО ИЗСЛЕДВАНЕ

1. *Апаратура*

а) трихинелоскоп с регулируема лампа с увеличение от 30 до 40 пъти и от 80 до 100 пъти или стереомикроскоп с подстепенен източник на светлина с регулируем интензитет;

б) притискащо компресорно стъкло, състоящо се от две стъклени плочки (едната от които е разделена на равни полета)

в) малки извити ножици

г) малки пинцети

д) нож за рязане на пробите

е) малък брой съдове за отделно съхранение на пробите

ж) пипета

з) чаша с оцетна киселина и чаша с калиев хидроксиден разтвор за осветляване при втвърдяване или омекотяване на сухото месо.

2. *Събиране на проби за изследвания*

В случай на цели кланични трупове се вземат няколко проби с размер на лешник от всяко животно:

а) при домашни свине такива проби се вземат едновременно от диафрагмения ствол при прехода към мускулната част;

б) при диви свине проби се вземат едновременно от диафрагмения ствол при прехода към мускулната част и в допълнение от челюстта, мускулите на долната част на крака, междуребрените мускули и мускулите на езика, образуващи общ брой от шест проби за всяко индивидуално животно;

в) ако от някои мускули не могат да се вземат проби, от мускулите, които са на разположение, се вземат общо четири проби;

▼B

г) при парчета месо, се вземат четири проби с размер на лешник от всяко парче от напречно набраздената мускулна тъкан, по възможност несъдържащи мазнина, взети от различни точки, по възможност в близост до кости или сухожилия.

3. *Процедура*

а) На компресорното стъкло се поставя 1,0 ± 0,1 g месо, нормално съответстващо на 28 парчета с размер на овесена ядка. Ако е необходимо, трябва да бъдат изследвани две компресорни стъкла, т.е. 56 парчета с размер на овесени ядки.

б) Ако са налице двата диафрагмени ствола при домашна свиня, инспекторът по трихинелоза отрязва 28 парчета с размер на овесена ядка от всяка от горните проби за изследвания от цял кланичен труп, които правят 56 парчета общо.

в) Ако е наличен само един диафрагмен ствол, се отрязват 56 парчета от различни части, при възможност от прехода към мускулната част.

г) Събраните проби от останалите четири мускула на дивата свиня се разрязват всеки на седем парчета с размер на овесени ядки, даващи още 28 допълнителни парчета.

д) Инспекторът по трихинела след това компресира 56-те (или 84-те) парчета между стъклените плочки на компресионното стъкло, така че нормалният рисунък да може ясно да се разчита при изготвяне на микроскопските препарати.

е) Ако тъканите на срезовете, които ще се изследват са сухи и стари, препаратът се омекотява за 10 до 20 минути преди поставянето му между стъклените плочки в смес от една част разтвор от калиева основа и около две части вода.

ж) От всяка проба взета от парчета месо, трихинелоскопиращият инспектор отрязва 14 парчета с размер на овесена ядка, който правят общо 56 парчета.

з) Микроскопското изследване трябва да бъде извършено чрез сканиране на всички срезове бавно и внимателно при увеличение от 30 до 40 пъти.

и) Ако трихинелоскопското изследване открие съмнителни зони, те трябва да бъдат изследвани на най-мощното увеличение на трихинелоскопа (80 до 100 пъти).

й) Когато полученият резултат е несигурен, изследването се повтаря с други проби и изготвени срезове, докато изискваната информация се получи. Трихинелоскопското изследване трябва да бъде извършено най-малко за шест минути.

к) Минималното време, фиксирано за извършване на изследването, не включва времето, необходимо за вземане на проби и изготвяне на препаратите.

л) Като общо правило, трихинелоскопиращият не трябва да инспектира повече от 840 парченца на ден, съответстващи на изследване на 15 домашни свине или 10 диви свине.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Замразяване на месото

А. *Метод на замразяване 1*

а) Месо, което вече е замразено, трябва да се съхранява при това условие.

б) Техническото оборудване и електроснабдяването за хладилното помещение трябва да бъдат такива, че да осигуряват достигането на изискваната температура по най-бързия начин и поддържането ѝ във всички части на помещението и на месото.

в) Изолационните опаковки трябва да бъдат отстранени преди замразяването, освен в случай на месо, което вече е било замразено до необходимата температура, когато е внесено в помещението за замразяване, или месо, което е така опаковано, че опаковката да не го предпазва да достигне изискваната температура в рамките на посоченото време.

г) Партидите в помещението за замразяване трябва да бъдат съхранявани отделно и заключени.

д) Датата и времето на внасяне на всяка партида в помещението за замразяване трябва да бъдат записвани.

е) Температурата в помещението за замразяване трябва да бъде най-малко –25 °C. Тя трябва да бъде измервана, като се използват калибрирани термоелектрически инструменти и да се записва непрекъснато. Не може да се измерва директно в притока на студен въздух. Уредите трябва да се държат заключени. Температурните диаграми трябва да включват съответните данни от регистъра за инспекция на месото при внос и датата и времето на започване и завършване на замразяването, като трябва да се съхраняват една година след това.

ж) Месо с диаметър или дебелина до 25 cm трябва да се замразява най-малко 240 последователни часа, а месо с диаметър или дебелина между 25 и 50 cm трябва се замразява най-малко 480 последователни часа. Процесът на замразяване не трябва да се прилага за месо, което е с по-голям диаметър или дебелина. Времето на замразяване се изчислява от точката, когато температурата в помещението за замразяване достигне тази, посочена в буква е).

Б. *Метод на замразяване 2*

Общите разпоредби на букви а) до д) на метод 1 се вземат предвид и се прилагат следните комбинации време—температура:

а) месо с диаметър или дебелина до 15 cm трябва да бъде замразено при една от следните комбинации време—температура:

— 20 дена при –15 °C,

— 10 дни при –23 °C,

— 6 дни при –29 °C;

б) месо с диаметър или дебелина между 15 cm и 50 cm трябва да бъде замразено при една следните комбинации време—температура:

— 30 дни при –15 °C,

— 20 дни при –25 °C,

— 12 дни при –29 °C.

▼B

Температурата в помещението за замразяване не трябва да бъде по-висока от нивото на избраната температура за дезактивация. Тя трябва да бъде измервана с калибрирани термоелектрически уреди и записвана непрекъснато. Тя не трябва да се измерва пряко в притока на студен въздух. Уредите трябва да бъдат държани заключени.

Температурните диаграми трябва да включват съответните данни от регистъра за инспекция на месото при внос и датата и времето на започване и завършване на замразяването, като трябва да се съхраняват до една година след това.

Когато се използват тунели за замразяване и горните процедури не се спазват стриктно, бизнес операторът с храни трябва да може да докаже на компетентния орган, че използвания алтернативният метод е ефективен за убиване на паразитите на Трихинелоза в свинското месо.

В. *Метод на замразяване 3*

Третирането се състои от търговско замразяване-изсушаване или замразяване на месо при специфични комбинации време—температура с мониторинг на температурата в центъра на всяка разфасовка.

а) Общите разпоредби на букви а) до д) на метод 1 се вземат в предвид и се прилагат и при следните комбинации време-температура:

— 106 часа при –18 °C,

— 82 часа при –21 °C,

— 63 часа при –23,5 °C,

— 48 часа при –26 °C,

— 35 часа при –29 °C,

— 22 часа при –32 °C,

— 8 часа при –35 °C,

— 1/2 час при –37 °C.

б) Температурата трябва да се измерва, като се използват калибрирани термоелектрически уреди и да се записва непрекъснато. Термометърната сонда се поставя в центъра на разфасовка от месо, не по-малка по размер от най-дебелото парче месо, което се замразява. Тази разфасовка трябва да бъде поставена на най-благоприятното място в хладилната камера, не близо до охлаждащото устройство или директно на притока студен въздух. Уредите трябва да се държат под ключ. Температурните диаграми трябва да включват данните за стойностите от регистъра за инспекция на месото при внос и датите и времето на започване и завършване на замразяването, като трябва да бъдат съхранявани за период от една година.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Изследване на животни, различни от свине

Конско месо, месо от дивеч и друго месо, което може да съдържа паразити от видовете трихинела, трябва да бъде изследвано в съответствие с един от методите за смилане, посочени в глава I или II на приложение I, със следните изменения:

а) проби за изследвания, тежащи най-малко 10 g, се вземат от мускулите на езика или челюстта на коне или от предния крак, езика или диафрагмата на дива свиня;

б) в случай на коне, когато тези мускули липсват, по-голям размер проби за изследване трябва да се вземат от ствола на диафрагмата при прехода към мускулната част. Мускулът трябва да не съдържа съединителна тъкан и мазнина;

в) най-малко 5 g проба се смила, като се следва референтният метод за откриване в глава I на приложение I или еквивалентен метод в глава II. За всяко смилане, общото тегло на изследвания мускул не трябва да превишава 100 g в случая на метод, посочен в глава I и методи А и Б посочени в глава II и 35 g в случая на метод В, посочен в глава II;

г) когато резултатът от изследването е положителен, се вземат допълнителни 50 g проби за последващо независимо изследване;

д) без да се накърняват правилата за опазване на животинските видове, цялото месо от дивечови животни, различни от диви глигани, като мечка, месоядни бозайници (включително морски бозайници) и влечуги, се изследва чрез вземане на проби от 10 g на мускул от предилекционните места или по-големи количества, ако тези места не са налични. Предилекционните места са:

i) при мечки: диафрагма, масетер (дъвкателен мускул) и език;

ii) при моржове: език;

iii) при крокодили: масетери (дъвкателни мускули), птеригоидални и междуребрени мускули;

iv) при птици: мускули на главата (напр. масетерите и вратните мускули).

е) Времето за смилане трябва да е достатъчно, за да се осигури ефективно смилане на тъканта на тези животни, но не бива да превишава 60 минути.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Подробни условия за свободни от трихинела стопанства и региони с незначителен риск от трихинела

За целите на настоящото приложение

„контролирани условия за обитаване в интегрирани производствени системи“ означава начин на отглеждане на двойки животни, при който свине се държат през цялото време при условия, контролирани от оператора от сектор храни, по отношение на храненето и отглеждането.

ГЛАВА I

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ОПЕРАТОРИТЕ ОТ СЕКТОР ХРАНИ

А. Следните изисквания трябва да бъдат спазени от операторите от сектор храни, за да получат официално признание на стопанствата като свободни от трихинела:

а) операторът трябва да е предприел всички практически предохранителни мерки по отношение на конструкцията на сградата и нейното поддържане, за са предотврати достъп на вредители, всякакъв друг вид бозайници и големи месоядни птици до сградите, където се отглеждат животни;

б) операторът трябва да прилага програма за контрол на вредители, и по-специално за гризачи, за да предотврати ефективно заразяване на свинете. Операторът трябва да води записи на програмата за удовлетворяване на компетентния орган;

в) операторът трябва да гарантира, че целият фураж се получава от съоръжение, което произвежда фураж, в съответствие с принципите, описани в Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. относно определяне на изискванията за хигиена на фуражите ([1]);

г) операторът трябва да съхранява фуража, предназначен за податливи на трихинела видове, в затворени силози или контейнери, които са недостъпни за гризачи. Всички други доставки на фураж трябва да бъдат топлинно преработени или произведени и съхранявани така че да удовлетворят компетентния орган;

д) операторът трябва да осигури, мъртвите животни да бъдат събирани за обезвреждане чрез санитарни средства в рамките на 24 часа от смъртта им. Мъртви прасенца обаче могат да бъдат събирани и съхранявани в стопанството в подходящо затворени контейнери, в очакване на отстраняването им;

е) ако сметището е разположено в съседство със стопанството, операторът трябва да информира компетентния орган. В резултат на това компетентният орган трябва да оцени възможните рискове и да реши дали стопанството трябва да бъде признато за свободно от трихинела;

ж) операторът трябва да осигури, че прасенцата, идващи в стопанството отвън и закупените свине, са родени и отгледани при контролирани условия на отглеждане в интегрирани производствени системи;

з) операторът трябва да осигури, че свинете да са идентифицирани, така че всяко животно да може да бъде проследено обратно до стопанството;

и) операторът може да внесе нови животни в стопанството, само ако те:

i) идват от стопанства официално признати като свободни от трихинела; или

([1]) ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1.

▼B

ii) се придружават от сертификат, издаден от компетентния орган в държавата износител, заявяващ че животното идва от стопанство, признато като свободно от трихинела; или

iii) се държат в изолация, докато се докаже, че резултатите от серологичния тест, одобрен от референтната лаборатория на Общността, са отрицателни. Вземането на серологични проби трябва да започне едва след като животните са престояли в стопанството четири седмици;

й) операторът осигурява, никоя от свинете, предназначени за клане, да не е имала достъп до открито пространство по време на целия производствен период;

к) достъп до открито пространство по време на първите седмици от живота преди отбиване на прасенцето се разрешава, ако са спазени всички следващи условия:

i) никакви зарази с трихинелоза не са били диагностицирани по домашните животни в държавата през последните 10 години;

ii) съществува програма за надзор на диви животни, възприемчиви към трихинела. Програмата е основана на оценка на риска и се изпълнява в област, епидемиологично свързана с географското разположение на фермите, свободни от трихинела. Програмата изследва съответните възприемчиви видове на основата на предходни констатации. Резултатите показват разпространение на трихинела при възприемчиви животни под 0,5 %;

iii) когото са на открито, животните са в подходящо оградени зони;

iv) програмата за мониторинг по член 11, се прилага на място и мониторинг ще бъде по-често извършван в участващите стопанства;

v) от всички свине и нерези, отглеждани за разплодни цели в стопанството, системно се вземат проби за изследване след клане, като се използва референтният метод за откриване, описан в глава I на приложение I, или един от еквивалентните методи, описани в глава II на приложение I, и

vi) мерки се предприемат за предотвратяване достъпа на големи месоядни и всеядни птици (напр. врани, хищни птици).

Б. Операторите от сектор храни на стопанства, признати за свободни от трихинела, информират компетентния орган, когато някое от изискванията по точка А повече не се изпълнява или когато е настъпила някаква друга промяна, която може да повлияе неблагоприятно на статута „свободно от трихинела“ стопанството.

ГЛАВА II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПЕТЕНТНТЕ ОРГАНИ

А. Компетентният орган в държави-членки, където е била установена трихинела по домашните свине в последните 10 години, може да признае стопанство като свободно от трихинела, при условие че:

а) най-малко две контролни посещения са направени през 12-те месеца, предхождащи признаването на стопанството, за верифициране на съответствието с изискванията на глава I, буква А на приложение IV; и

б) всички свине, изпратени за клане през 24-те месеца, предхождащи признаването, или през един по дълъг период ако компетентния орган прецени, че е необходимо, се изследват, за да се гарантира, до степен удовлетворяваща компетентния орган, че достатъчен брой от животни от стопанството са били изследвани, като са използвани един от методите за откриване на паразити, описани в глава I и II на приложение I; и

▼B

в) резултатите от тестовете са били отрицателни; и

г) програма за мониторинг на диви животни основана на риска, е била прилагана за областите, в които съществуват съвместно диви животни и стопанства, които кандидатстват за статут на свободни от трихинела; програмата за мониторинг оптимизира откриването на паразити чрез прилагане на най-подходящо индикаторно животно в съчетание с определена техника за откриване, чрез вземане на проби от колкото е възможно по-голям брой животни и вземане на колкото е възможно по-голяма проба месо; откритите паразити в дивите животни са идентифицирани по видове на равнище референтна лаборатория на Общността или национална референтна лаборатория; референтната лаборатория на Общността може да помогне чрез изготвяне на стандартизиран протокол за програма за мониторинг на дивите животни. За изпълнението на изискванията, изброени в тази част, могат да се използват исторически данни.

Б. Компетентните органи на държави-членки, в които не е била открита трихинела при домашните свине през последните 10 години, могат да признаят стопанство като свободно от трихинела при условие че изискването в част А, буква г) по-горе, е било изпълнено.

В. Компетентния орган може да реши да признае категорията стопанства като свободна от трихинела, когато са спазени следните условия:

а) всичките изисквания, изложени в глава I, част А на приложение IV, са спазени, с изключение на точка к), която не се прилага; и

б) не е открита заразяване с трихинела по домашните свине в държавата през последните 10 години, през което време закланите свине са подлагани на непрекъснати изследвания, така че да осигури най-малко 95 % сигурност, че там където разпространението на трихинелата превишава 0,0001 %, всяка зараза ще бъде открита; и

в) трябва да бъде налице ясно описание на категориите стопанства, начините на отглеждане и вида на животните; и

г) основана на риска мониторингова програма за дивите животни е въведена в съответствие с глава II, част А, буква г) на приложение IV.

Г. В допълнение към изискванията, посочени в приложение IV към Директива 2003/99/ЕО, началният доклад и последващите годишни доклади до Комисията съдържат следната информация:

а) брой случаи (внос и местни) на трихинела при хора, включително епидемиологични данни;

б) резултатите от изследване за трихинела при домашните свине, отглеждани при контролирани условия в интегрирани производствени системи; резултатите трябва да включват възраст и пол на засегнатите животни, вид на системата за управление, вид на използвания диагностичен метод, степен на зараза (ако е известна), и всяка свързана допълнителна информация;

в) резултатите от изследване за трихинела при разплодни свине и нерези; резултатите трябва да включват следната информация, посочена в б);

г) резултатите от изследването за трихинела при диви свине, коне, дивеч и всички други индикаторни животни;

д) резултатите от серологичните тестове, посочени в член 11, след като веднъж подходящ тест е бил валидиран от референтната лаборатория на Общността;

▼B

е) други случаи, за които има подозрение за трихинела, вносна или местна, и всички свързани с тях лабораторни резултати;

ж) данни за всички положителни резултати и верификацията на видовете трихинела от референтна лаборатория на Общността или национална такава;

з) данните трябва да бъдат представени във формата и съгласно графика, установен от EFSA за докладване на зоонози.

и) за доклади, отнасящи се до свободни от трихинела стопанства или категории стопанства: информация за броя свободни от трихинела стопанства и общи резултати от извършените инспекции на свободни от трихинела стопанства, включително информация за съответствие на фермера с изискванията;

й) за доклади, отнасящи се до регион с незначителен риск от трихинела, информация се представя относно:

i) мониторинговата програма, изпълнявана съгласно член 11, или еквивалентна информация;

ii) мониторинговата програма за дивите животни, базирана на риска, изпълнявана съгласно част А, буква г) по -горе или еквивалентна информация.